

KATYN

FRANCI MARKEŽ

Gledal sem film Katyn, ki ga je mojstrsko in prizadeto - njegov oče je bil tam ubit - posnel znani poljski režiser Andrzej Wajda.

Kaj se je v Katynu (kraj v Rusiji) zgodilo je znano: poboj 12.000 oficirjev poljske vojske in več tisoč profesorjev, duhovnikov, akademikov, ljudi, ki so imeli v družbi vplivno vlogo, ki jih je zajela Rdeča armada, ko je vdrla na Poljsko nekaj dni za svojimi takratnimi zavezniki Nemci.

Pobili so jih Sovjeti leta 1940 in potem ta zločin naprtali Nemcem, - takrat že vojnim nasprotnikom - ki so ta grobišča odkrili tri leta kasneje, ko so pri vdoru v Sovjetsko Zvezo prišli do tega kraja in so o tem obvestili svet.

Iskal sem morebitne podobnosti z dogajanjem pri nas doma, a ta so potekala v precej različnih okoliščinah.

Dal mi je pa misliti naslednji prizor, da sem ga povezal s stanjem ki vlada v naši domovini že od konca vojne in revolucije pa do danes:

Razvija se že po vojni, pod komunistično vlado na Poljskem. Nastopata dve sestri, mlajša, ko pelje nagrobno ploščo, da bi jo dala na družinsko grobnico, z imenom v Katynu ubitega brata, in navedbo kraja in obletnice smrti - 1940, kar je pa bilo prepovedano pod strogo kaznijo, ker je uradna zgodovina postavljala te umore tri leta kasneje. Na njeno povabilo je prišla tudi starejša sestra, ki se je pa, zaradi oportunitizma ali strahu, vključila v novo nastali politični sistem in jo zato hoče na vsak način prepričati, naj to namero opusti.

Ker mlajša ne odneha, ji očita, preden jo pusti samo: „... ti si v življenju izbrala pobite“.

„Ti pa pobijalce“, ji odvrne sestra.

Prav to se je dogajalo in se še dogaja v Sloveniji. Vsi dobro vemo, eni in drugi, kaj se je v resnici dogajalo med vojno in po njej. A eni smo se odločili za resnico, ki jo predstavljajo pobiti, drugi pa za laž - iz strahu ali iz oportunitizma - ki jo še kar naprej ponavljajo pobijalci.

Naših sedem poslancev

„Malim državam bi morali zagotoviti, da imajo možnost priti do vidnejših mest v Evropskem parlamentu in s tem bi institucija postala bolj zanimiva tudi v teh državah“ - tako vidi novi evropski poslanec Milan Zver eno od rešitev za problem vse nižje udeležbe na evropskih volitvah, čeprav je vpliv Evropskega parlamenta vse večji.

Eden od argumentov, zakaj je v majhnih vzhodnoevropskih državah tako nizka udeležba na volitvah, je po njegovih besedah dejstvo, da poslanci majhnih držav težko pridejo do nekega vidnejšega položaja.

A po Zverovih besedah ne gre samo za delitve položajev, temveč še za marsikaj drugega, na primer za dejstvo, da je evropska dimenzija v razmeroma mladih državah še premajhna, ker te še vedno precej poudarjajo nacionalni interes.

Evropska poslanka Milan Zver in Romana Jordan Cizelj (EPP/SDS) sta imela v Ljubljani prvo novinarsko konferenco po konstituiranju novega sklica Evropskega parlamenta v minulih dneh.

Poslanca sta na njej izrazila zadovoljstvo s tem, kako so se stvari razpletle.

Znotraj posameznih političnih skupin - Jordan Cizljeva in Zver pripadata največji politični skupini, Evropski ljudski stranki (EPP) - so se medtem delila članstvo ter predsedniška in podpredsedniška mesta v posameznih odborih in delegacijah.

Kot sta pojasnila, se mesta najprej med različnimi političnimi skupinami nato pa še med nacionalnimi delegacijami znotraj posameznih skupin delijo po t. i. D'Hondtovem sistemu. Slovenija je zaradi svoje majhnosti izpadla iz vseh pomembnih odborov parlamenta, zato je bila potrebna „posebna pogajalska spretnost“, da so se kljub temu prebili v nekatere od njih. Zver bo namreč član odbora za kulturo in izobraževanje ter nadomestni član odbora za kmetijstvo, Jordan Cizljeva bo tako kot že v svojem prvem mandatu članica odbora za industrijo, telekomunikacije, raziskave in energijo ter nadomestna članica odbora za okolje, javno zdravje in

SLOVENIJA-HRVAŠKA

Jadranka kaj drugače?

Hrvaški predsednik Stipe Mesič in premierka Jadranka Kosor sta se sešla na prvem srečanju, odkar je Kosorjeva prevzela položaj. Med drugim sta se pogovarjala tudi o slovenski blokadi hrvaških pristopnih pogajanj z Evropsko unijo.

Mesič je spomnil, da je voditeljem držav v regiji poslal predlog za sprejetje določenih načel sodelovanja v regiji. Poudaril je, da je dvostranska vprašanja treba urejati dvostransko ter na ta način sprostiti pogajanja, da bi lahko vsaka država pospešila vstopanje v EU.

„Če bodo prijatelji iz Slovenije sprejeli predlog, bo lahko storjen nov korak naprej,“ je Mesičevo izjavo povzela hrvaška tiskovna agencija Hina. Mesič je še dejal, da Hrvaške ne bodo prepoznali kot resnega partnerja v Evropi, če ne bo sodelovala z državami v regiji.

Hrvaška premierka Jadranka Kosor je vnovič dejala, da je vstop Hrvaške v EU poleg reševanja gospodarske krize ena izmed temeljnih nalog njene vlade. Po srečanju s predsednikom spodnjega doma irskega parlamenta Johna O'Donoghuea je ponovila, da bo Hrvaška lahko še letos sklenila pogajanja z EU, če bo Slovenija umaknila blokado.

Kot so še zapisali v vladnem sporočilu za javnost, je Kosorjeva O'Donoghueu povedala, da Zagreb pospešeno končuje izvajanje reform in prilagajanje svoje zakonodaje standardom EU. Poudarila je, da Hrvaška „v tem smislu izpolnjuje svojo domačo nalogo“.

Hrvaška premierka Jadranka Kosor je za Hrvaško televizijo (HTV) dejala, da bo delala na reševanju problema slovenske blokade hrvaških pogajanj z EU v okviru znanih stališč

hrvaškega sabora, ki so jih podprle vse parlamentarne stranke. Kot je dodala, prostor za reševanje spora o meji obstaja, pogovore pa je treba nadaljevati.

Kosorjeva je v pogovoru za Dnevnik plus izrazila upanje, da bosta Hrvaška in Slovenija uredili problem meje. Kot dobro pa je ocenila, da sta se slišala s slovenskim premierom Borutom Pahorjem, ki ji je po prevzemu premierskega položaja prejšnji teden čestital med prvimi.

Hrvaška premierka je ponovila tudi predlog svojega predhodnika Iva Sanaderja, da bo Hrvaška umaknila katerikoli dokument iz pogajalskih stališč, če bodo strokovnjaki iz Evropske komisije ali Sveta EU ugotovili, da ta prejudicira meddržavno mejo, ter ob tem pričakuje, da bo Ljubljana še v isti sekundi umaknila blokado hrvaških pristopnih pogajanj z EU.

„Ideološka zastrupljenost nas bo pokopala“

Ujetost in povsod prevladujočo, povsem preživeto ideologijo, v kateri se individualistični liberalizem prepleta z ostanki socializma, nas lahko pokoplje, meni mariborski nadškof koadjutor Anton Stres.

„Zaradi ideološke zastrupljenosti raje govorimo o NOB, domobrancih in Cerкви kot pa o stvarnih in današnjih problemih,“ je dejal za Reporter.

Obenem krščanska vrednostna usmerjenost še naprej ostaja izključena iz javnega prostora, v

medijih pa se, kot opozarja Stres, vrstijo grobi napadi na Cerkev, med njimi zlasti sistematične laži o njenem bajnem bogastvu.

Po njegovih besedah se namreč Slovenija uvršča med tiste države, kjer je vera najbolj porinjena na rob. Javna glasila, posamični mnenjski voditelji, celo nekatere politične stranke, „se velikokrat postavljajo v sovražno držo do vere in še posebej do Cerkve“.

Še vedno nismo prerasli tistega stanja, ki smo ga podedovali iz časov komunizma, ko je bila vera tudi po ustavni definiciji izključena iz javnosti ter opredeljena kot zasebna zadeva. Ta miselnost kar traja in marsikdo noče tistega, kar bi Cerkev lahko prispevala, meni nadškof.

Po njegovem mnenju se tudi s predlogom novele

varno hrano, Lojze Peterle (EPP/NSi) pa bo član zunanjepolitičnega odbora in nadomestni član odbora za okolje, javno zdravje in varno hrano. Poleg tega si je Slovenija znotraj EPP priborila še eno vodilno funkcijo - mesto podpredsednika delegacije za Rusijo, ki je pripadlo Peterletu.

Tako Zver kot Jordan Cizljeva sta na konferenci tudi na kratko predstavila glavne poudarke dela njenih odborov v prihodnjih mesecih in letih ter izpostavila področja, ki se jim bosta sama posebej posvetila - Jordan Cizljeva boju proti podnebnim spremembam, Zver pa šolstvu.

Med odbori, ki so se že sešli na ustanovnih sejah, so tudi vsi tisti, v katerih

zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja „spet uveljavlja anahronističen, ideološki, etastičen partijski model; država in partija - vladajoče stranke se hočejo postaviti na mesto staršev, ki so po naravnem pravu in vseh mednarodnih dokumentih prvi nosilci pravic vzgajanja svojih otrok“.

Stres je tudi prepričan, da imamo v Sloveniji „kar precej smešnih in hkrati škandaloznih poskusov rehabilitacije komunizma, češ da se je komunizem končal že leta '53. Sprejetje imena Titove ceste v času, ko je Evropski parlament sprejel resolucijo o izenačitvi vseh totalitarizmov, pa kaže na norčevanje iz vsega ali pa na brezupno željo, da bi preprečili pohod resnici“.

Na vprašanje, kako gleda na razdivjane pojave tajkunizacije v gospodarstvu, je odgovoril, da je ta pojav vezan na ves svet in da gre za prevlado neoliberalizma v gospodarstvu. Pri nas so bili, je nadaljeval, v času tranzicije, na področju privatizacije sprejeti takšni zakoni, ki so nekdanji politični eliti omogočili polastitev družbenega premoženja.

„Gre za vedno iste ljudi, ki so od nekdanjih politično vplivnih postali gospodarsko vplivni, s tem pa so spet politično vplivni. Gre za met, ki se je posrečil naši levici. Družbena moč, ki pa ni samo politična in gospodarska, temveč tudi vzgojno-izobraževalna in medijska, se tako sploh ni porazdelila in je še vedno v rokah istih ljudi,“ je prepričan nadškof.

Pri reševanju gospodarske krize pa se sedanji vladi po njegovih besedah kaže njena ujetost v preživete socialistične, monopolistične in etastične vzorce z izrazito negativnim odnosom do pluralizma v šolstvu.

Izpostavil je primer Mure: namesto da skušajo za vsako ceno ohraniti obstoječe, bi bilo veliko bolj perspektivno v Prekmurju bistveno dvigniti raven izobraženosti, kar bi omogočilo nove investicije, nova podjetja z višjo obliko proizvodnje in s tem tudi nova in boljše delovna mesta z boljšim zaslužkom.

„Bojim pa se, da ne bomo tega sposobni narediti zaradi levičarske ideologije, ki prevladuje v politični eliti, v sindikatih, v izobraževanju in v medijih, in s tem povezanimi skupinskimi interesi. Lahko nas pokoplje ujetost v popolnoma preživelo ideologijo, ki prevladuje povsod,“ je dejal. Ker je Slovenija sorazmerno majhna, je toliko lažje v njej vzpostaviti - ali bolje - ohraniti stare monopole. To nas lahko pokoplje, še dodaja Stres.

GLEJ...

PRISTAVČANI V SLOVENIJI.....	2
KAJ PA DELA RAST XXXVIII?.....	3
„ČEFURSKA“ KULTURA?.....	4

VTISI IZ SLOVENIJE

Uspela turneja

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Vsaj eno leto nazaj si je Folklorna skupina Pristava

zadala cilj, da po štirinajstih letih ponovi gostovanje v Sloveniji. Naslov skupine je isti, a plesna skupina je močno pomlajena, med njimi kar nekaj takih, ki so sinovi in hčere tistih, ki so po Sloveniji plesali leta 1995.

Tako so v mesecu juliju v organizaciji Izseljenskega društva Slovenija v svetu in s podporo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu dosegli zadani si cilj. Plesali so od Lenarta pa do Trsta, od Škofje Loke do Iga, pa tudi na Ptuj, v Šentjoštu, v Ljubljani, v Šentjakobu in povsod želi aplavze in pohvale. Gledalci so bili veseli njihovih nastopov, pa tudi možnosti, da so se z njimi lahko

pogovarjali in navezovali stike v slovenskem jeziku. Znano je, da je folklor na

dejavnost eden izmed zadnjih javnih znakov narodne zavednosti, ki jo je mogoče gojiti tudi brez znanja jezika. Približevali so se jim taki, ki že dobro poznajo dejavnost slovenske skupnosti, pa tudi drugi, ki so bili začudeni nad njihovim navdušenjem do slovenske kulture in so jih spraševali, kako jim to uspe.

Publiki so se predstavljali s plesi iz raznih slovenskih pokrajin, zaplesali pa so tudi argentinski tango in venček argentinskih folklornih plesov, ki so jih bili gledalci še posebej veseli. Še pred nastopanjem so se v Ljubljani udeležili dvodnevne seminarja o slovenskem plesnem in drugem izročilu, pri katerem so spoznavali ali utrjevali znanje plesnih korakov in drže, pesmi in različnih noš. Vsebinsko seminarja je preskrbel Javni sklad RS za kulturno dejavnost s koordinatorjem Bojanom Knificem. v tem času so bili skupaj s svojimi kolegi iz Plesne skupine Triglav iz kanadskega Winnipega.

Gostitelji jih niso pustili, da bi samo plesali, ampak so jim razkazali značilnosti vsakega kraja ali mesta. Skupaj z dijaki RASTI38 pa so obiskali tudi tovarno Hidrio Rotomatiko v Idrihi, tamkajšnji rudnik živega srebra,

Številna publika spremlja nastop na Igu

kobariški muzej prve svetovne vojne in si ogledali Tolminska korita. Po turneji pa so se razbežali, eni hitro domov, drugi pa so si privoščili še nekaj potepanja, saj Evropa ni vedno dosegljiva.

GB

V družbi mag. Janeza Krambergerja, župana občine Lenart

Svetovni slovenski kongres

Svetovni slovenski kongres (SSK) je imel v soboto 11. julija svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga delegati konferenc, ki delujejo po različnih državah po vsem svetu. Po podanih poročilih in debati so izvolil novo vodstvo, ki povezuje devet konferenc SSK iz vsega sveta.

Novo vodstvo je sestavljeno takole: **Predsednik** prof. dr. Boris Pleskovič (ZDA), **prvi podpredsednik** prof. dr. Dušan Povh (Nemčija), **podpredsednik za Evropo** Marjan Terpin (Italija), **podpredsednik za zamejstvo** prof. Tomaž Pavšič (Slovenija), **podpredsednik za čezmorske dežele** prof. dr. Mateja de Leonni Stanonik (ZDA), **podpredsednik za finance** dr. Carlo Bresciani (Italija). **Izvoljeni ostali člani UO:** Jana Čop (Slovenija), dr. Andrej Fink (Argentina), Gregor Jesenko (Avstrija), Jože Kastelic (Kanada), dr. Majda Kregelj Zbačnik (Slovenija), Frank Rihar (Kanada), Hugo Šekoranja (Slovenija), dr. Martina Valentinčič (Italija). **Nadzorni odbor:** Darja Čopi (Slovenija), Jaka Okorn (Slovenija), prof. dr. Peter Šuhel (Slovenija). **Nadomestna člana NO:** Dominik Humar (Italija), prof.

dr. Anton Perdih (Slovenija). **Častno razsodišče:** dr. Marija Bernik (Slovenija), dr. Janez Dular (Slovenija), dr. Marko Dvořák (Nemčija).

Na zboru pa so sprejeli tudi več pobud. Ena od njih je, kot so povedali na novinarski konferenci v Ljubljani, vzpostavitev spletnega foruma, ki bo omogočil še tesnejše sodelovanje Slovencev v tujini.

Oktober letos bo SSK organiziral šesto konferenco slovenskih znanstvenikov v tujini, je napovedal predsednik SSK Boris Pleskovič. Poudaril je, da je zanimanje znanstvenikov za tovrstne dogodke čedalje večje, številni v tujini živenci slovenski znanstveniki pa se jih udeležijo celo na lastne stroške, saj je zanje stik z domovino zelo pomemben, veliko pa jim pomeni tudi pozornost visokih predstavnikov države ob takšnih priložnostih.

Pleskovič je tudi povedal, da bodo jeseni začeli razmišljati o delovanju v prihodnje, saj se SSK bliža dvajsetletnici ustanovitve. Napovedal je še, da bo SSK državni zbor pozval k spoštovanju aprila letos sprejete resolucije Evropskega parlamenta o evropski zavesti in totalitarizmu.

Druga literarna pomlad

Tržaški pisatelj Boris Pahor, ki v zadnjih letih z vse večjo mednarodno prepoznavnostjo doživlja svojo drugo literarno pomlad, bo te dni praznoval 96 let. Na ta dan bosta Mladinska knjiga in Cankarjeva založba izdali pet knjig Pahorjevega izbranega dela.

Večno polemični Pahor je s številnimi medijskimi nastopi predvsem Italijanom razkril nekatera zgodovinska dejstva o fašizmu, ki jih je Italija pometla pod preprogo. Pahor je kritičen tudi do slovenske zunanje politike, a v prvi vrsti je še vedno literat; doslej je napisal kar 30 knjig, med najbolj odmevne pa še vedno sodi Nekropola, v kateri je opisal svojo medvojno taboriščno izkušnjo.

Urednik pri Cankarjevi založbi Zdravko Duša je ob projektu izbranih del zapisal: „Pet izbranih knjig iz pisateljevega opusa zarisuje lok zgodbe, ki povzema prvo polovico krvavega evropskega dvajsetega stoletja med Trstom, nemškimi taborišči in povojnim Parizom. Od Grmade v pristanu do Spopada s pomladjo se srečujemo z liki, ki jih je zgodovina oblikovala in dobesedno žgala. A ob tem Pahorjevo delo presveti tudi bolj mila svetloba: mediteranska luč njemu ljubljene Trsta. Res je, da so mu največ spoštljivega priznanja prinesli opisi taborišča v Nekropoli; vendar je ta zgodba okrnjena brez njegovega tržaškega opusa. Šele Grmada, Parnik trobi nji in Zatemnitev ter v tem izboru sicer izpuščeno Mesto v zalivu dajejo vzročni in duhovni okvir sloviti taboriščni pripovedi.“

Predstavitve knjig in pogovor s slavljencem bo v Cankarjevem domu prav na Pahorjev rojstni dan, 26. avgusta.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar nekaj časa je že preteklo od zadnjih volitev, vlada je sicer podvzela različne korake, a še vedno ni jasno, „kam pes taco moli“. Stranke in skupine posedajo za mizo dialoga, a nihče ni gotov, če bo to služilo skupnemu blagru, ali je le izguba časa. Položaj ni ugoden in, medtem ko ura teče, raste zaskrbljenost tistih, ki jim je mar usoda naroda in države.

Vladna omamljenost.

Nek izkušeni politični opazovalec je te dni menil, da je najhujše v nastalem položaju to, da še sedaj nihče ne ve, ali je vladno vabilo na dialog resno, ali le zavaja z namenom, da bi pridobili na času in si opomogli po porazu. Predsednica je dialog napovedala na državnem prazniku 9. julija. Obenem je vlada napovedala tudi zasedanje nekakšnega „gospodarsko-socialnega sveta“. Ni še jasno, če bodo v ta svet poklicani tudi predstavniki kmečke dejavnosti. Sploh je problema kmetov ponovno v ospredju, pa nihče v vladi ne izreče jasne besede. Podjetniki so pretekli teden na vlado naslovili posebno poslanico in zahtevali od vlade konkretne ukrepe. Ni bil to prazen pritisk. Njihove zahteve sovpadajo z zahtevami celotne družbe: cene, ki naj jih določa trg ne pa državni tajnik za trgovino, znižanje davkov na izvoz, ureditev statističnega zavoda, da bo merjenje gospodarske dejavnosti odgovarjalo resnici ne pa vladni fantaziji, itd. Ob vseh teh pojavih vlada samo kima, pa nihče ne ve, če soglaš, se spreneveda ali se niti ne zaveda, o čem govorijo. Medtem pa je novi gospodarski minister potrdil spornega in osovražene državnega tajnika za trgovino (Guillermo Moreno), s čimer je priznal svoj prvi poraz na mestu. Ni pa še objavil ostale sestave svoje ekipe. Tudi ne, kakšna bo smer vlade na gospodarskem področju v novem obdobju. Je bil prehud udarec volilnega rezultata in zakona Kirchner še nista prišla k sebi?

Sedaj bo šlo zares. Ta teden pa se začnajo srečanja predsednice z guvernerji. Tukaj pa se ne bo dalo samo kimati z glavo. Guvernerji namreč prihajajo z zelo konkretnimi problemi: hočejo denarja. Sedanji sistem je namreč tako izprizen, da le del javnih sredstev teče preko skupne blagajne, iz katere je zakonsko določeno koliko sredstev pripada enemu in koliko drugemu. Poleg tega pa obstoja še druga blagajna, iz katere vlada prostodušno deli po kriteriju: vse za prijatelje, nič za sovražnike. In danes so sovražniki vsi, ki so po mnenju bivšega predsednika „krivi poraza“. Zanimivo je to, da bo eden prvih obiskovalcev prav guverner province Buenos Aires, Daniel

Scioli. Stvarno se lahko vprašamo, ali je on sovražnik ali prijatelj. Vsi opazovalci soglašajo, da Kirchner ni imel bolj zvestega (ubogljivega?) sodelavca med volilno kampanjo kot je bil ta človek. A poraz je danes kruta stvarnost. Kakšen bo torej odgovor na prošnjo sredstev? Teh pa je treba veliko, ker se provinca nahaja v obupnem finančnem stanju: potrebuje med 3 do 4 tisoč milijonov pesov, da prebrodi deficitno močvirje, ne da bi se pogreznila in zadušila.

Suhe krave. Dejstvo je, da se je položaj države popolnoma spremenil, če ga primerjamo s trenutkom, ko je Nestor Kirchner prevzel vlado leta 2003. Takrat (hvala, Duhalde) in še nekaj let potem, je gospodarstvo raslo in država bogatela. Denarja je bilo dovolj, da je vlada izvajala javna (in privatna?) dela, kupovala voljo in glasove. A še pred pojavom svetovne krize se je nekaj zataknilo. Kmečki upor ob vladni prevzetnosti in nenasitnosti je bila prva groba poteza, ki je vrgla gospodarstvo iz ravnotežja. Svetovna kriza je potem le razgalila vse skrite težave. Danes, ko bi vlada najbolj potrebovala dodatnih sredstev za uravnoteženje politične barke, je nastopila doba suhih krav. Zato je precej verjetno, da bodo guvernerji odhajali nejevoljni in zaskrbljeni. Verjetno je tudi, da se bo položaj v parlamentu spremenil celo v sedanji sestavi, ki je bila vedno poslušna vladi. Do nastopa novega parlamenta manjka še pet mesecev, a ti bodo prav tako težki kot potem. Dejanska oblast namreč ni več v rokah predsednice, ali njenega moža, temveč guvernerjev, ki imajo večje ali manjše število poslancev in senatorjev. Vsak glas bo vlado drago stal, in treba je prihraniti denarja za tiste ključne trenutke, ko bodo ponovno debatirali predvsem o usodi javnih sredstev za prihodnje leto.

Povsod škriplje. Skoraj naravno je, da med opozicijo ni enotnosti. Polemika trenutno teče okoli vprašanja udeležbe na vladnem dialogu. Ima pa gospa predsednica težave na sindikalnem področju. Mogočni sindikalni vodje so navalili na glavnega tajnika CGT. Hugo Moyano je zapravlil precej političnega kapitala, ko je tako zvesto podpiral vlado pred volitvami; sedaj mora z njo deliti usodo poraza. Uporni sindikati so že izjavili, da on ne predstavlja celotnega sindikalizma. Zavzemajo se torej za novo vodstvo glavne delavske konfederacije. Ker pa preko Moyana ne morejo, bo verjetno nastopilo kolegijsko vodstvo, morda novi triumvirat. Tragična komedija se nadaljuje.

